

ALIANȚA COOPERATISTA INTERNAȚIONALĂ

PLAN DE ACȚIUNE PENTRU UN DECENIU COOPERATIST

IANUARIE 2013

PLAN DE ACȚIUNE PENTRU UN DECENIU COOPERATIST

Acest Document a fost redactat sub egida Grupului de Lucru responsabil cu Programul al Alianței Cooperatiste Internaționale de Cliff Mills și Will Davies, de la Centrul pentru Afaceri Mutuale și Întreprinderi Deținute de Lucrători, Universitatea Oxford.

MEMBRII GRUPULUI DE LUCRU SUNT:

Dame Pauline Green
*Președinte, Alianța
Cooperatistă Internațională*

Mark Craig
Co-operative Group (UK)

Zhang Wangshu
*Federația Chineză a Cooperativelor de
Aprovizionare și Marketing*

Stéphane Bertrand
Desjardins (Canada)

Nelson Kuria
CIC Grup de Asigurări (Kenya)

Cliff Mills

Cliff Mills este un profesionist în drept și în guvernanta organizațiilor cooperative, mutuale și de membri. El a redactat constituțiile multor societăți cooperative britanice, lideri în vânzări cu amănuntul, și a lucrat mult la elaborarea a noi modele de cooperare și mutuale pentru serviciile publice. A jucat un rol preponderent în dezvoltarea dreptului cooperatist în Marea Britanie.

În plus față de funcția sa de Director Senior de Cercetare la Centrul pentru Afaceri Mutuale și Întreprinderi Deținute de Lucrători din Oxford, Cliff este Director Asociat la Mutuo și consultant pe lângă Capsticks Solicitors LLP și Cobbetts LLP.

Dr Will Davies

Will este profesor asistent la Centrul pentru Metodologii Interdisciplinare, Universitatea din Warwick. El este cercetător în sociologie economică și economie politică. Este autorul a numeroase rapoarte strategice despre mutualism, printre care Reinventarea Întreprinderii (Demos, 2009), Să aducem Mutualismul înapoi în Afaceri (Policy Network, 2010) și Toate afacerile noastre (ca angajat al unei asociații de proprietari, 2012). El contribuie în mod regulat la dezbateri mediatice și strategice despre acționariatul salarial și mutualism și a scris pentru Financial, New Statesman, Prospect, BBC și The New Left Review. Will a fost Directorul academic al Centrului pentru Afaceri Mutuale și Întreprinderi Deținute de Lucrători.

CUPRINS

Introducere	01
Scopul acestui document	03
Sumarul Strategiei Planului de Acțiune	04
Capitolul 1 Participare	07
Capitolul 2 Sustenabilitate	13
Capitolul 3 Identitate	19
Capitolul 4 Cadru legal	25
Capitolul 5 Capital	31
Concluzii	35
Referințe	39
Declarație privind Identitatea Cooperatistă	41

INTRODUCERE

În 2009, Adunarea Generală a Națiunilor Unite proclama 2012 ca fiind Anul Internațional al Cooperativelor¹.

La ora actuală, în cea de a doua jumătate a lui 2012, după cinci ani de turbulențe financiare, economiile cele mai dezvoltate din lume se mențin în stare de criză fără a se profila nici o ieșire și economiile în curs de dezvoltare sunt împiedicate în cursa lor de realizare a Obiectivelor de Dezvoltare ale Mileniului. În numeroase țări, guvernele sunt în recesiune, reducându-și cheltuielile sociale și publice, lăsând cetățenii chiar mai vulnerabili la criza economică. În alte țări, puterea economică se schimbă radical antrenând grave consecințe sociale. Chiar dacă se profilează o mișcare generală a puterilor mondiale de la vest la est, maniera în care trebuie reformate instituțiile politice pentru a face față agitației sociale crescute, stagnarea economică și insecuritatea zilei de mâine sunt chiar mai neclare.

În mijlocul acestei incertitudini și suferințe, cooperativele pot oferi speranța și claritatea direcției de acțiune pentru cetățenii din întreaga lume. Unice printre modelele de întreprindere, cooperativele aduc resurse economice sub control democratic.

- Cooperativele au **1 miliard de membri** în lumea întreagă: Institutul Worldwatch, publicația Semne Vitale (Vital Signs), 22/2/2012.

- În India, consumul a **67% din locuințele rurale** este acoperit de cooperative: OIM (2011) Cooperative pentru agricultura rurală destinată populației.

- 40 % din familiile africane fac parte dintr-o cooperativă.

- Primele 300 cele mai mari cooperative aveau o cifră de afaceri anuală combinată de 2.000 miliarde de dolari în 2010: Monitorul Cooperatist Mondial: Explorând economia Cooperatistă 2012.

2012 Anul Internațional al Cooperativelor

« cooperativele sunt o reamintire pentru comunitatea internațională a faptului că este posibil să urmărești, în același timp, viabilitatea economică și responsabilitatea socială. »

Ban Ki-moon, Secretar General al Națiunilor Unite.

Obiectivele Națiunilor Unite pentru Anul Internațional al Cooperativelor sunt următoarele:

- Sensibilizarea publicului înspre cooperative și contribuția lor la dezvoltarea socio-economică și la îndeplinirea Obiectivelor pentru Dezvoltare ale Mileniului.
- Promovarea formării și dezvoltării de cooperative.
- Încurajarea guvernelor să stabilească politici, legi și regulamente propice formării, creșterii și stabilității cooperativelor.

Modelul cooperatist este puternic din punct de vedere comercial și este un mijloc eficient de realizare de afaceri care acoperă

“argumentul în favoarea cooperativelor a fost rareori mai puternic”

un larg evantai de nevoi umane, de scadențe și de valori în luarea deciziei. Este o abordare care funcționează atât la scară foarte mică cât și la scară mare. Mișcarea cooperatistă este prezentă în lumea întreagă, oferind milioane de locuri de muncă. Instituțiile cooperative crează securitate pe termen lung, sunt perene, durabile și fructuoase.

Este o ocazie unică și istorică pentru mișcarea cooperatistă. Cu instituții politice care luptă în numeroase țări pentru a face față unei lumi în evoluție constantă este esențial ca cetățenii să devină din ce în ce mai ingenioși, întreprinzători și cooperanți pentru a face față provocărilor sociale și de mediu inevitabile cu care ne confruntăm în calitate de comunitate mondială. Rar s-a întâmplat ca argumentul în favoarea cooperativelor să fie atât de puternic ca în 2012. Dar dacă nu există o acțiune concertată de-a lungul următorilor câțiva ani, momentul va fi pierdut.

Până în 2020, sărăcia va fi crescut, situația oamenilor tineri se va fi deteriorat, iar încălzirea globală va fi având mai mult impact asupra vieții de zi cu zi. În 2020, trebuie să putem privi anul 2012 ca un punct de turnură a ideii cooperatiste și contribuției ei la securitatea oamenilor, bunăstarea și fericirea lor.

OBIECTIVUL ACESTUI DOCUMENT

Acest document a fost considerat ca proiect de către Adunarea Generală a Alianței Cooperatiste Internaționale (ACI) în Manchester, în octombrie 2012. Urmând comentariile și discuțiile (acum reflectate în această versiune revăzută) Planul de Acțiune a fost aprobat de către Adunarea Generală. Acum a apărut în forma sa finală.

Intenția Adunării Generale este ca Anul Internațional al Cooperativelor al Națiunilor Unite să marcheze începutul unei campanii mondiale pentru a conduce modalitatea cooperatistă de a face afaceri la un nivel superior. Designul ambițios al acestui Plan de Acțiune - « Provocarea 2020 » - este că forma cooperatistă de întreprindere va deveni în 2020:

- Liderul recunoscut în materie de dezvoltare durabilă pe plan economic, social și ecologic;
- Modelul pe care îl preferă oamenii;
- Forma de întreprindere cu cea mai mare creștere

Viziunea 2020 dorește să construiască pe realizările Anului Internațional al Cooperativelor și reziliența demonstrată de către mișcarea cooperatistă încă de la marele colaps financiar.

“Anul Internațional al Cooperativelor a furnizat unul din momentele puternice ale mișcării.”

Prin urmărirea strategiei prezentate în acest Plan de Acțiune ne propunem, să facem din perioada 2011-2020 un Deceniu Cooperatist de încrezătoare creștere.

Anul Internațional al Cooperativelor a furnizat unul din momentele puternice ale mișcării. El a întărit conștiința obiectivului comun, ilustrat prin avantajul activităților și aniversările Anului Internațional, prin numărul de conferințe internaționale și summit-uri derulate în toată lumea, cu rezultate² de comun acord, precum și cu adoptarea logo-ului Anului Internațional 2012, de către cooperativele din lumea întreagă. El a ridicat profilul cooperativelor dincolo de limitele proprii ale mișcării, în societatea civilă și printre instanțele guvernamentale și interguvernamentale.

Acestea sunt realizări importante, dar trebuie considerate în contextul tendințelor dominante emergente care sunt susceptibile de modelarea politicilor noastre, a societăților noastre și a economiilor noastre în viitorul apropiat³. Unele dintre Tendințele Mondiale cele mai importante sunt:

- Degradarea mediului și epuizarea resurselor.
- Un sector financiar instabil și o creștere a inegalității veniturilor.
- Creșterea inegalității
- Un ecart crescut al guvernanței mondiale.

- O generație mai tânără care pare privată de drepturi.

- O lipsă de încredere în organizațiile politice și economice.

Cooperativele aduc o contribuție semnificativă la reducerea acestor probleme mondiale urgente. Dar, cu un sprijin adecvat și o mai mare înțelegere și recunoaștere, ea ar putea contribui chiar mai mult. Credem deci că prioritățile mari sunt acum a face cunoscută forma de întreprindere cooperativă cât mai multor oameni și furnizarea, către aceștia, a instrumentelor și susținerii necesare pentru crearea, finanțarea și dezvoltarea durabilă a cooperativelor, precum și eliminarea obstacolelor din calea lor.

Obiectivul acestui document este deci de a stabili o propunere de Plan de Acțiune pentru un Deceniu Cooperatist și indicarea unei direcții clare pentru anii care vor veni. Acum provocarea aparține ACI, organismelor naționale, grupurilor sectoriale, societăților cooperative și membrilor individuali și anume implementarea acestui Plan de Acțiune.

REZUMATUL STRATEGIEI PLANULUI DE ACȚIUNE

Punctul de plecare pentru această strategie pentru un viitor cooperatist mondial este declarația fermă pe care o fac cooperativele în restul lumii: ele au o manieră de realizare a afacerilor mai bună, care aduce un echilibru mai bun decât cea care este cunoscută acum.

- Cooperativele sunt de preferat deoarece ele oferă indivizilor **participarea**⁴ prin proprietate, ceea ce le face intrinsec mai atrăgătoare, mai productive și, în același timp, mai utile și mai pertinente în lumea actuală. Scopul este acela de a ridica participarea membrilor și a guvernantei la un alt nivel.

- Cooperativele sunt de preferat deoarece modelul lor crează o mai mare **sustenabilitate** economică, socială și ecologică.

- Cooperativele sunt de preferat deoarece ele sunt un model de afaceri care plasează omul în mijlocul deciziei economice și aduc un puternic sentiment de fair-play la nivelul economiei globale. Obiectivul este acela de a dezvolta identitatea noastră externă.

înțelese de către toate lumea de la factorii de decizie politică la publicul larg. Deci scopul planului este acela de a construi mesajul cooperatist și asigurarea identității cooperatiste.

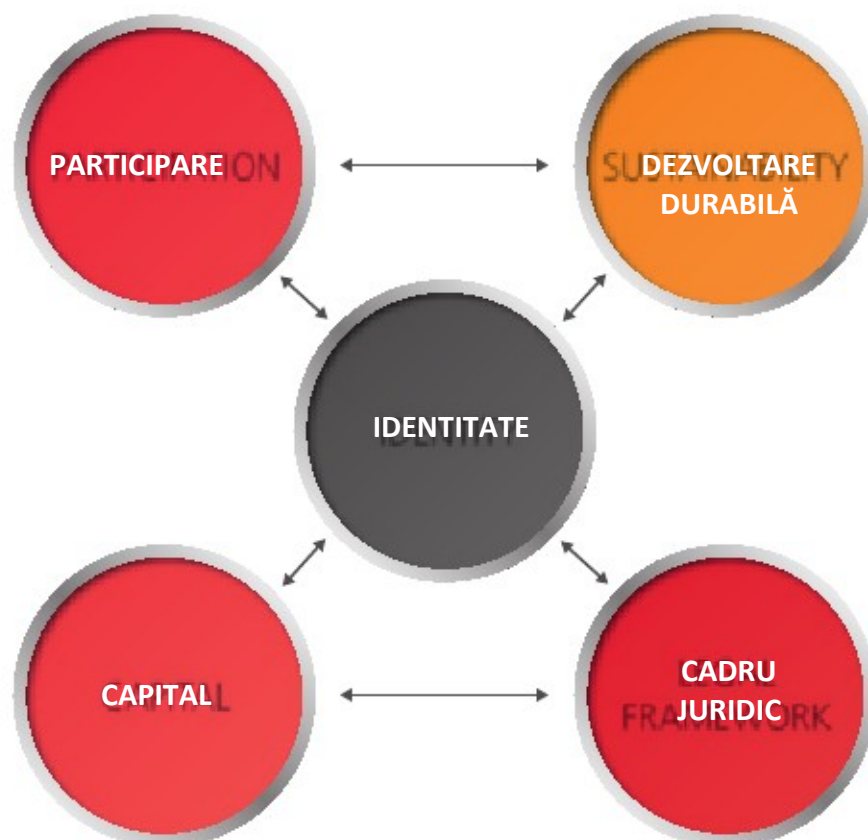
Cu valoarea intrinsecă și respectuoasă a modelului cooperatist clar stabilită, o identitate cooperatistă distinctă și o propunere detaliată, atenția este îndreptată către capitolele 4 și 5 asupra a ceea ce facilitează sau frânează cooperativele.

În fiecare jurisdicție, cooperativele se înscriu într-un cadru legal. Acest cadru joacă un rol determinant în

viabilitatea și existența cooperativelor. Planul de Acțiune caută să asigure **cadrul legal** de sprijin pentru creșterea cooperativelor.

- Cooperativele au nevoie de acces la **capital** dacă doresc să se creeze, să crească și să prospere. Scopul este acela de a asigura un capital de încredere garantând, în același timp, controlul membrilor.

Acestea sunt cele cinci teme strâns legate și suprapuse ale strategiei Planului de Acțiune, care pot fi ilustrate după cum urmează:

Capitolele 1 (Participarea) și 2 (Dezvoltarea durabilă) explică de ce cooperativele oferă o modalitate mai bună de a face afaceri. Capitolul 3 expune clar propunerea cooperatistă de astăzi: ce înseamnă a fi o cooperativă și care sunt caracteristicile fundamentale sau « nucleul dur ».

- Acest lucru este privit prin prisma **identității** – care este definită de valorile de bază și principiile cooperatiei și trebuie comunicate printr-un mesaj puternic și distinctiv pentru a ne asigura că organizațiile cooperative sunt văzute și

Pentru a ridica Provocarea 2020, strategia Planului de Acțiune constă deci în concentrarea pe cele 5 teme fundamentale și strâns legate, și pe stabilirea unei strategii individuale pentru fiecare dintre acestea. Programul prioritar pentru ACI, membrii săi și mișcarea în general este expus aici:

1. Ridicarea **participării** în cadrul adeziunii și al guvernanței la un nivel superior.
2. Poziționarea cooperativelor ca arhitecți ai **dezvoltării durabile**.
3. Crearea mesajului cooperatist și protejarea **identității** cooperatiste.
4. Pregătirea de **cadre juridice** care să favorizeze dezvoltarea cooperativelor.
5. Stabilirea unui **capital** cooperatist fiabil cu garantarea controlului.

Fiecare din aceste teme reprezintă o zonă prioritară pentru ACI, membrii săi și mișcare în general. Fiecare capitol al acestui document se termină prin câteva acțiuni posibile și indicative care *ar putea fi* realizate pentru urmărirea acestor obiective. Sub rezerva unui acord privind Strategia Planului de Acțiune și obiectivele sale, rămâne ca ACI și Grupul său de Lucru responsabil pentru Program, membrii ACI, regiunile și rețeaua, să decidă acțiuni care trebuie realizate pentru punerea în practică a Strategiei. Lucrând împreună pe aceste teme, comunitatea cooperatistă poate pretinde, în mod colectiv, că a lansat Provocarea 2020.

După Anul Internațional al Cooperativelor, se intenționează ca acest Plan de Acțiune să ofere ACI și membrilor un punct de plecare clar pentru viitoarea activitate, susținută de obiective ambițioase.

1. PARTICIPARE

“CREȘTEREA PARTICIPĂRII ÎN CADRUL ADERĂRII ȘI AL GUVERNANȚEI LA UN NIVEL SUPERIOR”

Participarea democratică a membrilor este elementul cel mai cunoscut al modului cooperatist de a face afaceri și o mare parte din ceea ce caracterizează o cooperativă în opoziție cu întreprinderile tradiționale.

Membrul individual are un rol de jucat într-o cooperativă care merge dincolo de relația economică de bază cu clientul, lucrătorul sau producătorul. În mod colectiv, membrii sunt proprietarii cooperativei lor și prin sisteme democratice ei participă la guvernanta sa. Individual, ei au dreptul la informare, la un vot și la a fi reprezentați. În acest Plan de Acțiune, utilizăm cuvântul « participare » ca termen generic pentru desemnarea ansamblului acestor drepturi.

Dovezi solide arată că a atribui un vot consumatorilor și lucrătorilor în cadrul organizațiilor, crează o formă⁶ de întreprindere mai bună, mai inteligentă și mai reactivă. Cooperativele de consumatori și de credit reduc sărăcia și aduc o contribuție pozitivă la dezvoltarea de competențe, la educație și la egalitatea dintre sexe⁷.

Niveluri mai ridicate de angajament al lucrătorilor și mai eficiente de luare a deciziilor sunt realizate prin intermediul membrilor lucrători, deoarece structurile democratice distincte favorizate de cooperative permit participarea individuală ca rezultat al influenței reale în cadrul întreprinderii prin autoritatea legitimată democratic. Tradiția cooperatistă de participare democratică la locul de muncă permite persoanelor fizice să-și dezvolte abilitățile fizice și încrederea spre a participa în comunitățile și societățile⁸ lor.

Cooperativele sunt situri în care se poate învăța cum se participă la procesul decizional democratic și, ca atare, ele generează un bun public care depășește cerințele lor economice imperative. Astfel, participarea democratică în cooperative sprijină atât deciziile mai bune în afaceri cât și crearea de comunități mai puternice.

CELE ȘAPTE PRINCIPII COOPERATISTE⁹

Întreprinderea cooperatistă Individul cooperatist

Oamenii pot adera - și pleca

Pot găsi un interes comun cu ceilalți, sunt deschis la nevoile lor și mă comport într-un fel care le permite să coopereze cu mine.

Glasul vostru va fi auzit

Pentru că am cuvântul meu de spus în legătură cu tot ce se întâmplă, ascult și comunic deschis și cinstit.

Controlați capitalul

Supraveghez cu atenție ceea ce încercăm să facem împreună, ceea ce ghidează deciziile pe care le iau.

Împreună, sunteți autonom

Ajut pe alții să se ajute singuri și ei mă ajută la rândul lor pentru că împreună ne controlăm mai bine viitorul.

Vă puteți dezvolta

Mă interesează să învăț de la cei care mă înconjoară pentru a acționa într-o manieră mai cooperativă.

Puteți să reușiți mai bine cooperând cu alți membri care știu coopera

Caut oportunități de cooperare cu ceilalți în contexte noi.

Puteți acționa la fel pentru comunitatea dumneavoastră continuând procedura

Sunt conștient că fac parte dintr-un sistem mai mare și sunt determinat să fac tot posibilul pentru a-l îmbunătăți.

INTERESUL MEU – INTERESUL NOSTRU

Acești pionieri ai acțiunii sociale care au creat cooperative în cursul secolelor precedente aveau o viziune clară: ei au putut constata că aducând oamenii să colaboreze și să lucreze împreună, ei puteau răspunde în același timp nevoilor personale și colective pentru a avea acces la bunuri și servicii sau la muncă. Pentru ei, participarea era un mijloc și nu un scop final în sine. Ei sunt implicați sau angajați în scopul realizării nevoilor lor. A făcut parte din procesul de stabilire a cooperativei lor și de creștere a randamentului acesteia.

Lumea consumului modern în țările dezvoltate este foarte diferită. Mulțumită sistemelor de transport moderne, multitudinii de furnizori concurenți și, mai recent, puterii Internetului, lipsa de acces a fost înlocuită în multe cazuri de un avantaj larg de opțiuni. O cultură de consum prevalează. Nu numai că aceasta elimină nevoia de inițiative de auto-ajutorare la nivel de comunitate dar, la nivel individual are tendința de a ne face apatici, să ne complacem, sau pur și simplu leneși. Descurajează participarea civică și încurajează căutarea plăcerii și satisfacției personale.

Criza financiară globală și eșecul economiilor dezvoltate și al instituțiilor acestora în a răspunde nevoilor cetățenilor au modificat dramatic peisajul de astăzi. Cu o inegalitate tot mai mare și prăbușirea încrederii în instituțiile comerciale, guvernamentale chiar religioase, stând relaxați și așteptând ca altcineva să rezolve problemele, pare că nu mai există sensibilitate.

Tendențele de analiză globale deja menționate, identifică drept prima din cele trei tendințe globale pe cea de "împuternicire a persoanelor fizice care contribuie la un sentiment de apartenență la o singură comunitate".¹⁰

MOTOARELE SCHIMBĂRII

- Emergența mondială a unei clase de mijloc, interconectată prin rețele multiple. În consecință, cetățenii vor o influență mai mare asupra viitorului lor decât generațiile precedente.
- Conștiința crescândă că exigențele și preocupările oamenilor din țări diferite converg, cu aspirații comune și revendicări comune. Aceasta contrastează puternic cu capacitatea guvernelor de furnizare de bunuri publice, în special acelea care au legătură cu ameliorarea calității vieții, creând o prăpastie cu așteptările lor.
- Presiunea crescută a societății civile pentru o participare directă în arena politică. O mai mare participare și o mai mare cunoaștere, asociate la o prăpastie crescândă cu așteptările oamenilor, pot conduce la tensiuni, revolte și conflicte. Mișcările tinerilor din 2011 – ranguri din care numeroși membri ai elitei puterii din 2030 sunt susceptibili să apară – sunt conștienți de problemele cu care este confruntată democrația reprezentativă.

Este un context foarte diferit, dar care devine din ce în ce mai familiar. Pierderea crescută a interesului și încântării tinerilor este deja vizibilă, pe măsură ce ei devin conștienți de instituții și de sistemele pe care le-au moștenit, precum și provocările economice imediate cu care se confruntă (« diplomatul fără viitor¹¹ »). De la Indignatii (Los Indignados) din orașele spaniole la mișcarea Occupy de-a lungul lumii rămâne ceea ce a fost descris de către un filozof american ca o « trezire democratică. »¹²

În acest context, participarea - inclusiv participarea democratică largă - devine un scop în sine, o modalitate de contrare a acumulării de putere în mâinile unei mici elite și o manieră de contestare a metodelor învechite ale generațiilor precedente care par să fi eșuat.

“odată în plus, participarea a devenit unul dintre atuurile cele mai prețioase ale sectorului cooperatist”

Aceasta permite persoanelor fizice să aibă un anumit nivel de influență asupra lucrurilor care le afectează viața. Acest lucru se întâlnește cu nevoia de participare democratică într-o gamă largă de instituții din care, în prezent, indivizii se simt excluși și pentru care, de asemenea, par să nu aibă nici o responsabilitate reală. O astfel de participare, devine, încă odată, unul dintre cele mai prețioase atuuri ale sectorului cooperatist.

Dar posibilitățile de participare și așteptările relative la participare pe care le au (în special) cei mai tineri s-au schimbat radical în cursul ultimilor ani. Forme de asociere mai puțin formale în rețea au crescut în acești ultimi ani¹³, în care distincția între « membru » și « nemembru » este mai puțin clar definită. Revoluția numerică, mediile sociale și ascensiunea guvernantei « post-birocratice » prezintă una dintre cele mai mari organizări orizontale și o mai mare transparență.

Cooperativele nu au nevoie - și nu trebuie - să abandoneze definiția membrului lor având dreptul de a vota, ci cel puțin să rămână deschise noilor posibilități de participare și de angajament, ele ar putea rata ocazii de a încuraja și implica o nouă generație de membri. În plus, ele riscă să pară mai lente și mai puțin reactive, comparate în același timp cu noile mișcări bazate pe rețele cum ar fi Occupy și întreprinderile axate pe profit care cooperează cu publicul și consumatorii cu mijloace noi interactive.

Funcția de participare într-o cooperativă evoluează, de asemenea, în anumite țări cu emergența unor noi tipuri de organizații cooperative, în special în domeniul serviciilor publice cum ar fi sănătatea și îngrijirea socială;

“o fațetă a plăcilor tectonice mișcătoare de putere la nivel guvernamental este importanța crescută a noilor poli de guvernare cum ar fi G20”

În noile tehnologii, în special energiile recuperabile și celelalte tehnologii verzi; în utilizarea creativă a tehnologiei mobile și a portabilelor wi-fi, în furnizarea de servicii financiare cooperative agricole și altor tipuri de cooperative. În aceste organizații, utilizatorii, lucrătorii și alții lucrează în colaborare pentru îndeplinirea celei mai mari eficiențe în afaceri.

Participarea colaborativă între aceștia și alte grupuri importante în sectoare speciale (cum ar fi îngrijitorii, părinții, rezidenții locali, grupurile de specialiști locali) furnizează o platformă pentru explorarea sistemelor mai suplă și mai eficiente pentru afaceri, oferindu-le un avantaj concurențial asupra întreprinderilor tradiționale cu interes unic.¹⁴

Participarea are un rol important de jucat în relația cu ACI. O fațetă a plăcilor tectonice mișcătoare de putere la nivel guvernamental este importanța crescută a noilor poli de guvernare cum ar fi G20. Atunci când cele mai mari probleme ale lumii cer soluții comune, importanța instituțiilor multilaterale crește proporțional. ACI este una din aceste instituții. Ea își datorează existența - precum și legitimitatea și autoritatea - adeziunii de bază a unui miliard de persoane în cooperativele lor în toată lumea și participării cooperativelelor lor în instanțele lor naționale. Participarea la cultivarea nivelului de la rădăcină consolidează, prin urmare legitimitatea și autoritatea atât pe linia de fond a organizațiilor cooperative cât și, în special, pe cea a organelor reprezentative ale acestora, cum ar fi ACI.

OBIECTIVUL

Scopul este de a crește participarea membrilor la adeziune și guvernanta la un nivel superior și determinarea acestora să pună accent pe aspectele practice ale participării membrilor:

- Concentrându-ne direct și în special pe tineri și adulții tineri, explorând instrumentele lor de formare și menținere a relațiilor și examinând dacă instrumentele de participare și angajament tradiționale stabilite pot și trebuie să fie adaptate. Sectorul cooperatist are nevoie să ofere o primire reală tinerilor, invitându-i să ia parte real și să ajute la modelarea viitorului. Ei ar trebui să fie implicați în planificarea punerii în aplicare a Planului de Acțiune. Aceasta implică luarea în considerare a unei game largi de întrebări. Mai tinerele generații dispun de propriile lor mecanisme de colaborare din care sectorul cooperatist poate să învețe și să le adopte? Cooperativele sunt cele care furnizează punctele de acces cele mai adecvate pentru tineri? Aceștia sunt angajați să creeze un spațiu sau o platformă pentru ei care să le permită să modeleze viitorul? Folosesc ei limbajul care trebuie?

- Inovare în ce privește participarea democratică, angajamentul și implicarea, identificarea, diseminarea și susținerea celor mai bune practici. Aceasta include cele mai bune practici în materie de comunicare, luare de decizie, reuniuni (în același timp fizice și virtuale) și de deschidere. Acestea cuprind, totodată, modalitățile de încurajare, prezervare și construire a participării furnizând avantaje și stimulente membrilor.

- Sprijinirea tuturor cooperativelor în adoptarea de strategii de adeziune și în realizarea raportării anuale. Cu cooperativele care servesc comunități vaste și diverse, ansamblul mișcării este interesat să mențină anumite norme pentru a garanta adeziunea reprezentativă, atât din punct de vedere defensiv pentru a nu fi considerat ca exclusivist, cât și proactiv în scopul satisfacerii nevoilor umane astfel construind întreprinderea. Bunele practici în materie de dezvoltare de adeziuni nu constau numai în urmarea celui de-al cincilea principiu cooperatist (educație, formare și informare) și celui de-al șaptelea principiu cooperatist (angajarea către comunitate), ci este și ceva în care cooperativele ar trebui să-și demonstreze excelența, distingându-se, astfel, de celelalte forme de organizare.

- Asigurarea inovării în conducerea lor, în contextul organizării muncii, inclusiv a co-producției și a practicilor de management al resurselor umane. Prin avantajele participării angajatului-membru la luarea deciziei și la schimbul de informații, cooperativele pot și trebuie să abordeze presiuni concurențiale din partea companiilor deținute de investitori cu capital și companii private.

- Ca o inițiativă separată și legată de tema capitalului de mai jos, investigarea unei forme diferite de participare, mai limitată pentru furnizori de capital, care nu subminează sau deteriorează natura cooperativă.

Acesta este considerat un obiectiv de urmărit, în același timp important și legitim pentru ACI, și o parte importantă a rolului său.

“acesta este considerat un obiectiv de urmărit, în același timp important și legitim, pentru ACI”

- Explorarea principiilor adeziunii tradiționale, considerând ca alte forme de participare (cum ar fi comentariile, conversațiile și dezbaterile, angajamentul via mediile sociale) se adaptează și s-ar putea adapta la adeziune și dacă diferitele nivele de participare (de exemplu membru, ajutor, continuator) sunt potrivite sau nu în acest context.

Cooperativele individuale se concentrează pe satisfacerea nevoilor persoanelor pe care le deservește și își conduc afacerea în acest sens. Este rolul organismelor naționale și al ACI de a desfășura activități care vor sprijini cooperativele pe termen lung. Ele ar trebui să facă lucruri care să contribuie la crearea de cooperative de succes, sustenabile care să ajute cooperatori individuali să-și deruleze activitatea lor de zi cu zi.

CUM SĂ ATINGEM OBIECTIVUL?

Cum se descrie în concluziile de mai jos, responsabilitatea executării programului va fi partajată în cadrul mișcării și trebuie dusă mai departe. Totuși, pentru a da o indicație în ce privește anumite idei care deja au reieșit din discuțiile din cadrul ACI și pentru a suscita discuția, dar fără a fi constrânși și nici a se impune restricții în acest stadiu, se propun următoarele idei.

ACȚIUNI POSIBILE SAU INDICATE

- Găsirea unor noi modalități de **afiliere** a cooperativelor în mișcare pentru a crea o rețea de cooperatori mai conectată.
- Strângerea și compilarea informațiilor despre cele mai **bune practici**: găsirea și împărtășirea celor mai bune idei: identificarea tendințelor negative sau dăunătoare, sprijinirea pentru expunerea practicilor rele și dezvoltarea de instrumente și tehnici pentru a le ameliora.
- Strângerea și prelucrarea de informații care arată cum astfel de exemple de bune practici sunt pozitiv legate de **performanțe puternice** în evantaiul larg de indicatori, inclusiv, de exemplu, reușita financiară, angajamentul angajaților, angajamentul social și dezvoltarea durabilă în termeni de ecologie.
- Punerea în practică a unui proiect de lucru cu tinerii și adulții tineri și industria **mediilor sociale**, care explorează motivațiile generațiilor tinere în raport cu activitatea de colaborare și afinitate, cum s-au schimbat și continuă să se schimbe comunicarea și formarea relațiilor: și examinarea practicilor care au evoluat în mișcările recente.
- În ce privește participarea **membrilor neutilizatori** care oferă fonduri, culegerea de probe de modele de practici existente (vezi mai jos).
- Mobilizarea **cooperativelor din Global 300** pentru a consolida vizibilitatea succesului și impactul cooperatist și amplificarea glasului cooperatist, ca de exemplu crearea unei Mese Rotunde a Conducătorilor Importanți.
- Examinarea și punerea sub semnul întrebării a practicilor existente ale **democrației cooperative**, culegerea de probe de practici inovante, încurajarea tentativelor de abordare alternativă, prelucrarea datelor.

“amplifică vocea cooperativelor printr-o masă rotundă a conducătorilor importanți”

2. DEZVOLTARE DURABILĂ

“POZIȚIONAREA COOPERATIVELOR CA ARHITECȚI AI DEZVOLTĂRII DURABILE”

Modelele economice tradiționale suferă actualmente de o criză de precaritate, în termeni economici, sociali și ecologici. Criza financiară a fost un exemplu remarcabil de pericole privind favorizarea câștigului pe termen foarte scurt mai degrabă decât o viabilitate pe termen lung. Modelul capitalist dominant al ultimilor treizeci de ani a fost însoțit de o creștere a inegalităților, traducându-se printr-o diminuare a « capitalului social » și a bunăstării.¹⁵ În acest timp, căutarea « valorii pentru acționari » a societăților implică foarte adesea sacrificarea protecției mediului, cum este cazul mării negre din Golful Mexicului (vezi chenarul de mai jos).

Aceste crize sunt toate pornite dintr-un model de întreprindere care plasează randamentul financiar înaintea nevoilor umane, un model care caută să privatizeze câștigurile și să repartizeze pierderile. Ca mărturie, mentorul de la Harvard Business School, Michael Porter, spunea că viitorul aparține întreprinderilor care investesc în « valori comune », adică care țin cont de impactul lor asupra clienților, mediului, angajaților și asupra viitorului.¹⁶

“Durabilitate într-un sens general este capacitatea de a sprijini, menține sau îndura. Încă din anii 1980 durabilitatea umană a fost legată de integrarea în dimensiuni economice, sociale și de mediu către un context global de administrare și gestionare responsabilă a resurselor.”¹⁷ Cooperativele au făcut mereu în așa fel încât să permită oamenilor să acceadă la bunuri și la servicii fără a fi exploatați.

Aceasta înseamnă să faci afaceri în acord cu o serie de valori bazate pe ceea ce astăzi numim dezvoltare durabilă. Concentrându-se pe nevoile umane, cooperativele răspund crizelor dezvoltării durabile de astăzi și livrează o formă distinctă de « valori comune ». La modul simplu, o cooperativă reprezintă urmărirea colectivă a sustenabilității. Cooperativele caută să « optimizeze » rezultatele pentru toți intervenienții, fără a căuta să « maximizeze » beneficiile pentru un singur intervenient. A construi o dezvoltare durabilă economică, socială și ecologică ar trebui să constituie una dintre motivațiile și justificările principale ale creșterii mișcării cooperatiste. Aceasta aduce un răspuns la întrebarea de ce cooperativele sunt necesare și benefice în aceste circumstanțe istorice.

În termeni simpli, cooperativele sunt mai eficiente decât modelele tradiționale de afaceri, dacă ținem cont de un evantai de costuri și beneficii mai mare (prezente și viitoare).

ACI trebuie să joace un rol preponderent în definirea unei viziuni a economiei cooperatiste, care să valoreze rezultatelor pe termen lung și repercusiunilor costuri / beneficii. În același timp, ea trebuie să se sprijine pe competențele și practicile cele mai bune la exteriorul mișcării cooperatiste, pentru a expune și măsura diferitele forme de valoare pe care cooperativele le produc pentru societate și pe care modelul capitalist dominant le produce într-o manieră dramatic insuficientă. Acest capitol expune o strategie pentru a îndeplini acest scop.

Cei 11 lucrători care au fost uciși în timpul exploziei platformei petroliere și cele 4,9 milioane de barili de petrol care s-au deversat, se șterg din memoria noastră. Daunele ecologice pe termen scurt nu au fost atât de catastrofice cum ne temeam și impactul pe termen lung – efectele petrolului asupra lanțului alimentar al vieții Golfului – încă nu este cunoscut. Cu toate acestea, rapoartele anului trecut și cărțile despre aniversarea catastrofei furnizează o serie de date care relevă cum industria petrolieră și a gazelor este la fel de imprudentă și iresponsabilă ca băncile « prea puternice pentru a falimenta » care au provocat criza financiară din 2008. Catastrofa aceasta a scos la iveală aceleași probleme – o reglementare guvernamentală excesiv de tolerantă, beneficiile întreprinderii în ciuda riscurilor, o presă care s-a complăcut – ca cei care au caracterizat criza financiară. Marile bănci și marile instituții petroliere au în comun mai mult decât mărimea lor.

« Ce s-a întâmplat la Puțul Macondo », New York Review of Books, 29 Septembrie 2011.

OBIECTIVUL

Chiar dacă există câteva excepții locale, actualmente dezvoltarea durabilă nu este un termen asociat universal cooperativelor. Asta este ceea ce trebuie să se schimbe de acum și până în 2020. Mișcarea cooperatistă trebuie să demonstreze un angajament important către dezvoltarea durabilă precum și o contribuție pozitivă la dezvoltarea durabilă pe trei direcții:

● **Economic:** Este dovedit la scară largă că diversitatea formelor de proprietate contribuie la un sector financiar mai stabil în ansamblul său. Întreprinderea deținută de investitori era în centrul crizei financiare, cu conducători acționând în interesul lor propriu și al unei mâini de intervenienți. În afara sectorului serviciilor financiare în sine, se constată o nelinește crescută ca promovarea « valorii pentru acționar » să nu compromită potențialul productiv pe termen lung al societăților.¹⁹

Cooperativele au numeroase mesaje pozitive de împărtășit în legătură cu acest punct. În primul rând, cooperativele financiare acționează în interesul membrilor lor și nu în cel al acționarilor. Ele urmăresc o « valoare pentru intervenienți » și nu o « valoare pentru acționar » ceea ce prin definiție este mai puțin riscant. Există dovezi solide care indică faptul că cooperativele de credit contribuie la o mai mare stabilitate și perenitate financiară.²⁰

În al doilea rând, centrând activitatea întreprinderii pe serviciile și nevoile umane, mai degrabă decât pe profit, cooperativele nu întâmpină aceeași problemă de viziune pe termen

scurt care lovește toate tipurile de societăți financiare și nefinanciare. În alți termeni, ele nu suferă de problema « financiarizării » care a lovit capitalismul în cursul ultimilor douăzeci de ani, în care randamentul financiar este indicatorul principal al unei bune gestiuni. Ele ameliorează astfel diversitatea și ecologia globală a formelor de întreprinderi introducând o alegere veritabilă în maniera de a face afaceri.²¹ În țările în dezvoltare, ele joacă un rol major în dezvoltarea economică, în același timp direct și indirect încurajând punerea în practică a noilor tehnologii. (vezi chenarul de mai jos).

« Ne aflăm într-o situație în care proprietatea și controlul băncilor sunt în general încredințate unor agenți reprezentând părți infime din bilanț, dar care funcționează cu incitații la o asumare de risc inefficient din punct de vedere social. Perdantii crizei actuale sunt evidenți. >> – Andy Haldane, Director General pentru Stabilitatea Financiară, Bank of England -
<http://www.lrb.co.uk/v34/n04/andrew-haldane/the-doom-loop>.

De-a lungul istoriei, cooperativele arată o tendință de rezistență la criză. Același lucru este valabil și pentru criza actuală – băncile cooperative și cooperativele de credit au avut rezultate bune în timpul crizei bancare actuale. De exemplu Rabobank a trecut la 42 % din piața sa în 2008 și instituțiile sale membre au beneficiat de o creștere de 20 % a depozitelor. Nivelul de adeziune a cooperativelor de credit a crescut în cursul anilor 2008-09 : J. Birchall & L. Ketilson (2009) Reziliența modelului de afacere cooperatist în timp de criză. OIM.

Canada: 1 canadian din 3 este membru al unui sistem de cooperative de credit (The Globe and Mail, 15/5/2012) și cooperativele de credit au o parte din piață în urcare pentru depozitele particularilor și împrumuturi imobiliare, care era restrictivă la 16% și 19 % în 2010. (Moody's investors service global banking report 123026, April 2010). În primul trimestru 2012, Desjardins ocupă cea de a 16a poziție între 7.500 instituții financiare de depozite în America de Nord și este pe locul 2 în ce privește rata capitalului de primă categorie, care este de 16 %. (Groupe Desjardins Raport Financiar T1 2012).

● **Social:** Printre efectele negative generate de capitalismul actual și pe care statul trebuie adesea să le trateze, se găsesc problemele sociale asociate individualismului și inegalității. Unele dintre ele implică pur și simplu suferințe umane inutile, după cum măsoară din ce în ce mai mult economiștii fericirii și anchetele despre bunăstare. Altele generează costuri financiare pentru guverne, atunci când se manifestă sub formă de probleme de sănătate și criminalitate. Studiul « capitalului social » sugerează că societățile având un nivel ridicat de asociere a membrilor se situează mai bine din punct de vedere economic, asta în plus de faptul că profită de nivele de încredere și participare democratică mai ridicate.²²

Cooperativele aduc o contribuție foarte pozitivă, în două feluri. Mai întâi, ele oferă servicii sociale acelor care sunt cel mai vulnerabili.

Amploarea «cooperativelor sociale» variază de la o țară la alta, dar este un fenomen curent în unele țări ca Italia și Japonia.²³ Cooperativele nu sunt simpli actori de piață, ci furnizează și servicii care altfel ar fi fost furnizate de o asigurare privată sau de Stat. În acest caz, Statul are din punct de vedere fiscal tot interesul să le ajute, în special în contextul unei crize fiscale vizibile. În al doilea rând adeziunea și asocierea sunt bunuri în sine, acționând ca resurse importante cu ajutorul cărora societățile - și economiile - prospere se dezvoltă.

Cooperativele contribuie la rezerva de « capital social » al unei națiuni, în proporții pe care întreprinderile tradiționale nu le egalează. Organizația Națiunilor Unite recunoaște acest lucru, solicitând în același timp guvernelor să încurajeze și să faciliteze « crearea și dezvoltarea cooperativelor, inclusiv prin luarea de măsuri care vizează acordarea posibilității, persoanelor care trăiesc în sărăcie sau care aparțin grupurilor vulnerabile să se angajeze, pe bază voluntară, în crearea și dezvoltarea de cooperative ».²⁴

“cooperativele contribuie la rezerva de ‘capital social’ a unei națiuni, în proporții pe care întreprinderile tradiționale nu le egalează”

Circa 250 milioane de agricultori în țările în dezvoltare fac parte dintr-o cooperativă.

Banca Mondială (2007) Raport 2008 despre dezvoltarea mondială: Agricultura pentru dezvoltare.

În Kenya, cooperativele au angajat 300.000 persoane și crează locuri de muncă indirecte pentru 2 milioane de persoane grație capitalurilor și oportunităților pe care le crează.

OIM (2012) Cum se reunesc femeile în cooperativele din Africa de Est : cazul Kenyei, Tanzaniei și Ugandei.

Un studiu al Universității Stanford a constatat că noile tehnologii pot ameliora perenitatea agricolă în țările în dezvoltare, dar numai cu participarea agricultorilor locali și a rețelilor sociale și economice de care depind. Un studiu al agricultorilor din valea Yaqui din Mexique, a constatat că agricultorii aveau mult mai mult noroc în obținerea de informații despre punerea în operă a noilor tehnologii de la cooperativa lor de credit locală, decât oamenii de știință. Cercetătorii susțin că eforturile vizând introducerea de noi tehnologii mai durabile în agricultură trebuie să realizeze acest lucru prin intermediul instituțiilor participative, cum sunt cooperativele.

Universitatea Stanford (2011). <http://news.stanford.edu/news/2011/june/understanding-farmer-networks-060211.html>

Acest lucru este crucial pentru țările în dezvoltare. Este un factor care le permite să fie apreciate de guverne și de factorii de decizie, și care le permite să-și depășească rivalii care maximizează profiturile prin mijloace care există și sunt măsurate.

• **De mediu:** există un număr în continuă creștere care demonstrează că, cooperativele, au un bilanț ecologic excelent.

Pentru aceasta există multe explicații. În primul rând, în calitate de organizații participative, preocupările privind rezultatele ecologice viitoare pot fi explicate simplu de către membri, fără a avea nevoie să fie calculate în termeni de retur pe investiție. În al doilea rând, atunci când cooperativele sunt multipartite, capacitatea întreprinderilor de a produce efecte negative din punct de vedere ecologic (ca deșeuri și poluare) este diminuată în raport cu a unui intervenient particular.²⁵

Dezvoltare Internațională Desjardins (DID) lucrează cu Agenția Canadiană Internațională de Dezvoltare și este lider în microfinanțare, cu 8,8 milioane de membri și de clienți în lume și un portofoliu global de împrumuturi de 2,5 miliarde de dolari canadieni (CAD). Proiectele recente includ finanțarea pentru reconstruire din Haïti, un portofoliu de împrumut de 11 milioane de CAD către Panama la sfârșitul lunii decembrie 2011, cu sprijinirea a 1.700 antreprenori și un portofoliu de împrumut de 7 milioane de CAD în Zambia, în care reprezintă 35 % din piața de microfinanțare. <http://www.did.qc.ca/en/our-partners/performance-report/>

Un studiu despre cooperativele din Sri Lanka și Tanzania a relevat că marea majoritate a cooperativelor reduc sărăcia. Ele aduc o contribuție pozitivă și în alte domenii decât veniturile cum ar fi dezvoltarea de competențe, educația și egalitatea de sexe: Birchall & Simmons (2009) Cooperativele și reducerea sărăciei: evidență din Sri Lanka și Tanzania. Colegiul Cooperatist..

În China, cooperativele furnizează 91 % din microcredite (de la nivel global la nivel local).

Cooperativele de credit oferă un sistem de vărsământ care permite persoanelor care lucrează în țările dezvoltate să transfere bani familiilor lor în țările în dezvoltare la costuri mici, ceea ce este foarte important în America Latină (OIM Program de Întreprindere Durabilă : Rezistența modelului cooperatist în timp de criză, p. 26.)

Cooperativele de energie eoliană se multiplică : modelul – prin care comunitățile locale finanțează un parc eolian, ceea ce le permite să reducă costurile de energie pe termen lung- este popular în Scandinavia, dar acest lucru s-a propagat și în alte locuri în ultimii ani: exemplu 1 - în Frise-du-Nord în Germania, 90 % din cele 60 parcuri eoliene sunt proprietatea comunității : exemplul 2 - National Wind, o societate fondată în 2003 la Mineapolis este un dezvoltator de mare anvergură de proiecte eoliene comunitare, care au o capacitate totală de peste 4.000 MW și caută să revitalizeze cu economiile rurale favorizând investițiile în energiile recuperabile domestice.

Scopul poziționării cooperativelor ca și constructori de durabilitate ar trebui să includă instruirea publicului larg spre a înțelege sustenabilitatea cooperativelor ca afaceri. Există tensiuni continue în orice afacere, între interesele economic, social și de mediu dar, prin încercarea de a satisface nevoile oamenilor obișnuiți,

cooperativele tind să urmărească o convergență între aceste interese.

Acest lucru conduce la o mai mare sustenabilitate organizațională.

În cele din urmă, obiectivul ar trebui să includă ambiția cooperativelor la nivel global, prin intermediul ACI, de a influența ordinea geo-politică în acest domeniu vital în care guvernele individuale luptă pentru respectarea angajamentelor.

CUM PUTEM ATINGE ACEST OBIECTIV?

În centrul acestei strategii trebuie să fie un efort comun pentru culegerea și difuzarea tipului corespunzător de date despre cooperative. Acestea cuprind ceea ce urmează:

ACȚIUNI POSIBILE SAU INDICATIVE

- **Inovații în contabilitate:** sectorul cooperativelor trebuie să preia conducerea. Există deja un număr mare de inițiative prin care întreprinderile, întreprinderile sociale și organismele de binefacere sunt încurajate să-și obțină performanța extra-financiară, cum ar fi « contabilitate bilanț triplu » (TBL), « abordarea tabloului de evaluare echilibrată », « returul social pe investiție » (RSI), « rapoarte pe impactul social », « și măsurarea stării de bine ».²⁶ Unele dintre ele încearcă să-și reconvertească rezultatele diverse în termeni monetari, cum este cazul cu RSI, guvernele o fac și ele atunci când caută să calculeze costul distrugerii ecologiei. Altele (ca TBL) se mulțumesc să prezinte, una lângă alta, forme antagoniste de evaluare.

Multe din aceste forme de contabilitate sunt dezvoltate de cei care lucrează cu întreprinderi axate pe profit, pentru a le conduce la dezvoltarea metodelor lor de raportare dincolo de datele financiare. Dar cooperativele au mult de câștigat pentru că au pus mâna pe acest obiectiv, utilizându-l ca mijloc de demonstrare a impactului lor pozitiv. Există câteva tentative de dezvoltare de instrumente de măsură a performanței specifice cooperativelor, dar acestea trebuie extinse.²⁷

Utilizarea auditului social este importantă pentru verificarea afirmațiilor despre performanță. Cooperativele ar trebui să fie lider în domeniul dezvoltării de principii și standarde pentru astfel de audituri, în calitatea lor de investitor-deținător de afaceri ele au condus elaborarea de principii și standarde de contabilitate financiară și de audit.

- **Studii de caz:** Diversitatea formelor de cooperative și a obiectivelor lor este subestimată. Studii de caz și mărturii directe care arată contribuția cooperativelor la educație, la comunități, la sănătate și la alte interese publice sunt foarte importante. Contribuția esențială a cooperativelor de consumatori de energie la trecerea către o economie sobră în carbon trebuie subliniată.

- **Colectarea de dovezi:** Pentru a demonstra decidenților publici contribuția lor la dezvoltarea durabilă, analiza economică a « efectelor pozitive » ale cooperativelor este prețioasă. Există un număr de tehnici (cunoscute sub numele de « evaluare contingentă ») pentru a măsura valoarea bunurilor necomerciale, cum sunt sănătatea și un mediu sănătos. Trebuie luată în considerare înființarea unei bănci de date virtuale pentru a facilita munca ACI.

- **Apărare în fața publicului:** Mesajul cooperativelor nu se mai poate limita numai la expresia controlului democratic al membrilor. El trebuie să includă acum o referință la dezvoltarea durabilă, în așa fel încât să suscite interesul decidenților publici, al publicului larg și al tinerilor.

- **Tehnologie:** sectorul cooperatist ar trebui să urmărească să devină lider în dezvoltarea și utilizarea de tehnologii și sisteme sociale care oferă beneficii în special oamenilor, fără o deteriorare a ecosistemului.

- **Practici de management:** sectorul cooperatist trebuie să depună eforturi pentru a dezvolta și promova practicile de gestionare distinctive care să reflecte valorile democratice și orizontul pe termen lung ale modelului de afaceri cooperatist și care va exploata pe deplin potențialul avantaj al cooperativelor.

- **Consolidarea și integrarea rețelei cooperatiste de activități:** Mișcarea cooperatistă ar trebui să identifice și să elimine obstacolele din calea intercooperării, inclusiv, în cazul în care este posibil, sistemele integrate, cum ar fi achizițiile, folosind principiul subsidiarității.

“contribuția cooperativelor la emisiile de carbon reduse este de o importanță crucială”

3. IDENTITATE

“CONSTRUIREA MESAJULUI COOPERATIST ȘI PROTEJAREA IDENTITĂȚII COOPERATISTE”

Într-o lume care suferă de o lipsă de reprezentare democratică și de dictatul termenului scurt, cooperativele demonstrează cum se pot face afaceri nu numai într-un mod diferit - dar și mai bine – nu numai în interesul lor propriu ci în interesul întregii lumi. Cu toate acestea, pentru a difuza acest important mesaj, trebuie clarificat cum trebuie să fie definite și diferențiate cooperativele. Acest lucru este important pentru mișcarea în sine, creînd un puternic sentiment de identitate comună, dar este la fel de important ca un mesaj cooperatist care poate fi identificat sau o « marcă » și să fie difuzat pentru a distinge această formă de întreprindere.

Piața întreprinderilor « sociale » sau « etice » este foarte incomodă. « Responsabilitatea socială a întreprinderilor » și « întreprinderile sociale » sunt două exemple pentru felul în care modelele de afaceri clasice au fost reimaginate sau redefinite, unor alte scopuri finale decât urmărirea maximizării profitului. Unde se situează cooperativele în mijlocul acestui context? Cum pot ele depăși celelalte societăți?

Cooperativele dispun de un atu major : Principiile Cooperatiste. Cooperativele nu par diferite grație unei remodelări a imaginii lor, ele sunt fundamental diferite. Valorile lor respectuoase de participare și dezvoltare durabilă nu sunt pur și simplu grefate pe un model de întreprindere clasică, ci structurează maniera în care sunt deținute, guvernate, administrate și evaluate. Cu consumatori din ce în ce mai cinici în legătură cu « spălarea ecologică » etica mărcilor mari, cooperativele au o autenticitate pe care nici un alt model etic de întreprindere nu-l poate egala.

Cei care sunt implicați în mișcarea cooperatistă ar putea să-i dea o astfel de valoare încât să nu se mai pună nici un fel de întrebare privind ce anume este o cooperativă, luând ca răspuns Declarația ACI privind Identitatea Cooperatistă.

Totuși, măsura în care principiile cooperatiste sunt aplicate sau nu, variază considerabil de la o jurisdicție și de la un sistem juridic la altul. Deci pentru mulți, Principiile Cooperatiste nu oferă un răspuns adecvat sau o definiție clară. Acest lucru privește organismele de reglementare și decidenții politici, unii dintre ei caută sfaturi despre felul în care pot distinge o « autentică » cooperativă de una « neautentică », și se tem ca legile privind cooperativele să nu fie « deturnate » în scopul de a evita transparența sau concurența.

Acest lucru privește, de asemenea, un public mai larg de membri potențiali și generațiile tinere, care ar putea să fie atrase de o mișcare etică și participativă, dar al cărei mesaj apare adesea confuz într-un domeniu stânjenitor.

Un sector care este o sursă fundamental deschisă este perturbator pe piață și este independent de nevoia de a învăța să comunice aceste caracteristici puternice la persoanele care s-ar putea simți instinctiv atrași de ei.

OBIECTIVUL

Obiectivul este de a crea un mesaj cooperatist și de a proteja identitatea cooperatistă. Este important să distingem « identitatea » « mesajului ». Într-o manieră generală, « identitatea » desemnează ceea ce reprezintă cooperativele pentru mișcare și pentru membrii săi: « mesajul » desemnează maniera în care identitatea cooperativelor este prezentată și difuzată lumii externe, prin marketing, relații publice, logo-uri și toate celelalte forme de comunicare cu persoanele exterioare mișcării.

Cuvântul cel mai adesea utilizat pentru desemnarea acestui mesaj este « marca », și în mișcare sunt oameni care îl utilizează ca un termen generic și vorbesc despre construirea « mărcii » cooperatiste. Totuși, termenul « marcă » ne este utilizat cu entuziasm în acest context, din cauza asocierii sale cu drepturile private de proprietate intelectuală care sunt un mijloc de protejare a utilizării sale, mai puțin dacă se efectuează o plată corespunzătoare proprietarului drepturilor. Într-un sens mai popular, termenul este mai în raport cu atributele superficiale desemnând imagini atrăgătoare pentru consumatori. Niciuna dintre aceste semnificații nu este coerentă cu o mișcare care crede cu fermitate în valori care se înscriu în durată și care dorește să încurajeze o generalizare a utilizării noțiunii

de cooperativă care este disponibilă în mod gratuit pentru toți cei care doresc să-i urmeze principiile.

Acestea spuse, mișcarea are un interes legitim să caute să protejeze integritatea cuvântului « cooperativă » pentru ca acesta să nu fie utilizat în sens rău în cunoștință de cauză. Posibilitatea de a reuși acest lucru variază în funcție de țară și, în contextul prezent, prioritatea este de a ne concentra pe difuzarea unui mesaj corespunzător în legătură cu ce se înțelege prin « cooperativă » în atenția unei lumi care, în majoritate, ignoră ceea ce înseamnă aceasta. Pentru a crea un ecou celor două capitole precedente, Planul de Acțiune caută să proiecteze în aceeași măsură participarea și dezvoltarea

durabilă prin intermediul mesajului cooperatist.

Anul Internațional al Cooperativelor al ONU și logo-ul care l-a însoțit au demonstrat aspectele pozitive ale difuzării unui mesaj distinctiv unic pentru mișcare care să poată fi difuzat în sfere multiple. Numele de domeniu .coop furnizează, de asemenea, oportunitatea unei distincții clare.

Cooperativele au nevoie de un mesaj mai puternic articulat în așa fel încât oamenii să fie mai conștienți de alegerea pe care o fac atunci când se confruntă cu opțiunea între o cooperativă sau un investitor sau o afacere cu capital privat.

CUM SĂ NE ATINGEM OBIECTIVUL?

ACȚIUNI POSIBILE SAU INDICATIVE

- Nu există nici o dorință de a micșora importanța Declarației privind Identitatea Cooperatistă, aceasta trebuie deci împinsă înainte. Totuși, Principiile Cooperatiste, ele însele (conținute de Declarația privind Identitatea Cooperatistă) ar putea fi util îmbogățite prin **Directive**, în scopul de a fi traduse în cadrele reglementare (cu legătură către tema Patru de mai jos). Dezvoltarea de directive implică stabilirea nucleului dur – de exemplu care este minimul solicitat, cuprins în « controlate de membrii lor » în cel de-al 2-lea principiu cooperatist ? Fără aceste directive este dificil, a se citi imposibil, pentru organismele de reglementare să aibă o referință pentru a accepta sau respinge un proiect de constituire. De asemenea, ar fi util de furnizat o bază clară la ACI pentru a lucra cu organisme naționale și guvernele lor atunci când există dificultăți în preservarea nucleului dur.

- Cooperativele trebuie să reflecteze la maniera în care sunt percepute de **tineri** și la modul în care, ele însele, și-au proiectat să comunice cu aceștia. Asigurarea interesului lor și angajamentul lor pozitiv pot fi realizate numai prin înțelegerea modului în schimbare în care aceștia comunică și formează relații unii cu alții, folosind tehnologia și media socială. Relațiile umane sunt în centrul unei cooperative. Tinerii trebuie să ajute la conturarea identității și a mesajelor.

- Cooperativele trebuie să reflecteze la maniera în care sunt percepute de către persoane din exterior și mediile specializate. Emergența termenilor cum ar fi « întreprindere socială », « responsabilitate socială a întreprinderilor », « acționariat salarial », « inovare socială » se adaugă la confuzia care domnește în jurul diferenței reale care face o cooperativă. Adesea cooperativele nu sunt considerate ca suficient de distincte pentru a fi tratate diferit în probleme cum ar fi reglementarea. **Mesajul** are deci nevoie de coordonare, dacă trebuie să funcționeze în interesul cooperativelor pe termen lung. După dezvoltarea de Directive trebuie pusă la punct o frazeologie corespunzătoare, inteligibilă din punctul de vedere al difuzării mesajului.

- Să ne propunem să utilizăm atribuirea numelui de **domeniu .coop** numai de către cei care satisfac exigențele nucleului dur. Chiar dacă ar putea să ne ia ceva timp să stabilim, în final acesta va fi mărturia cea mai vizibilă a ceea ce se înțelege prin « cooperativă ». Avantajul este că acesta traversează frontiere juridictionale. Va constitui, de asemenea, o bază pentru organizațiile naționale și ACI pentru a interveni pe lângă guverne de state a căror legislație împiedică conformarea la nucleul dur și antrenează excluderea lor de la utilizarea .coop, ceea ce ar putea constitui un dezavantaj concurențial pentru economia lor.

- Identitatea este la fel de importantă pentru a asigura o voce cooperatistă în dezbaterile politice mondiale. Unul dintre aspecte privește adoptarea masivă de către cooperativele din lumea întreagă a de principii comune consolidate printr-un semn vizibil al adeziunii lor. Amploarea cu care logo-ul AIC 2012 a fost adoptat de către societăți a demonstrat forța identificării cu valori comune dincolo de frontierele naționale. Trebuie să ne imaginăm, independent de utilizarea potențială a .coop, crearea unui **simbol comun** care ar suscita un entuziasm similar AIC 2012.

- Este necesară includerea studiilor despre ideile și tradițiile cooperatiste în curricula școlară la toate nivelurile în educație. **Educația cooperatistă** este cea mai bună metodă de a construi o înțelegere a identității cooperatiste și a mesajelor de către o gamă mai largă de persoane.

- Sunt necesare programe de formare pentru a explica identitatea cooperatistă pentru viitorii lideri. Acest lucru trebuie să facă parte dintr-un program de promovare mult mai largă a identității cooperatiste printre **școlile de afaceri și organismele profesionale**. Cercetarea și dezvoltarea de teorii, cunoștințe și idei ar trebui promovate și extinse și să se construiască relații de colaborare între manageri, practicieni și cadre universitare.

- Este important să se **monitorizeze recepționarea de către public** a mesajului cooperatist prin intermediul studiilor de piață și concentrarea pe grupuri din țări diferite.

“măsura în care a fost adoptat logo-ul AIC de către societăți a demonstrat puterea de a identifica valori comune dincolo de granițele naționale”

- **Solidaritatea între cooperative** trebuie consolidată prin încurajarea cooperativelor mai mari să pună deoparte din profiturile lor spre a sprijini dezvoltarea de cooperative noi și mici.

- Cum a fost expus în cele două capitole precedente, prezentul Plan de Acțiune propune ca, în anii care vor veni, mișcarea să facă în așa fel încât cooperativele să fie **asimilate atât participării cât și dezvoltării durabile**. Aceasta include recunoașterea securității financiare a instituțiilor financiare cooperatiste și contribuția cooperativelor la securitatea mondială.

- Să ne imaginăm crearea unei liste a **Moștenirii Cooperatiste Mondiale**, pentru a crește vizibilitatea impactului cooperatist de-a lungul istoriei moderne.

4. CADRUL JURIDIC

“GARANTAREA DE CADRE JURIDICE CARE SĂ FAVORIZEZE DEZVOLTAREA DE COOPERATIVE”

Dacă un argument convingător poate explica de ce cooperativele sunt cele mai bune pentru interesele pe termen lung din lume și dacă publicul înțelege ceea ce este o cooperativă, ar fi logic să se formeze o dinamică pentru a se înființa din ce în ce mai multe. Dar acest lucru are un plus d șanse de a se întâmpla și, în anumite cazuri, nu se poate produce decât numai dacă obstacolele actuale sunt suprimate. Unul din aceste aspecte este procesul prin care întreprinderile cooperative sunt lansate în diferite jurisdicții: acest proces face parte, în general, din legile naționale.

Dar nu este numai acesta. Viziunea că, cooperativele, sunt o formă de întreprindere marginală ne este rară. Adesea există o incapacitate în a înțelege cum funcționează ele și avantajele de care dispun acestea (intensificate de lipsa generală de acoperire a cooperativelor în educație și formare a celor care intră în lumea afacerilor). Acești factori contribuie la faptul că structurile financiare, legale și reglementare sunt concepute de cea mai mare majoritate a întreprinderilor care sunt axate pe profit și deținute de acționari, dar care sunt inadecvate

pentru cooperative în anumite privințe importante: puține țări dispun de o legislație bună pentru cooperative.

Este important pentru cooperative să reziste oricărei tendințe de a imita întreprinderile deținute de proprietari în practicile de management operațional și de guvernanță care nu reflectă caracterul distinctiv al cooperativelor. Acest lucru poate fi opțiunea cea mai ușoară atunci când acționează într-o infrastructură proiectată pentru

afacerile deținute de investitori dar numai dacă rezistă și luptă pentru recunoaștere și tratament adecvate, riscând să-și piardă caracterul lor distinctiv și avantajele comerciale printr-un comportament izomorfic. Managerii trebuie să susțină și să încurajeze organizațiile în acest sens.

Declarația Finală a recentei conferințe de la Veneția²⁹ a chemat la un « cadru reglementar și la politici de susținere care să fie coerente cu forma cooperatistă și favorizează dezvoltarea sa ». Această solicitare are o anumită origine, inclusiv Rezoluția Națiunilor Unite 56/114³⁰ solicitând instant guvernelor (între altele) încurajarea și facilitarea creării de cooperative, și a lua măsuri potrivite pentru crearea unui mediu favorabil și propice dezvoltării de cooperative și Recomandării 193 a OIM.³¹

Un aspect important al cadrelor juridice de susținere presupune garantarea faptului că legislația cooperatistă stă la baza și protejează identitatea cooperatistă. Fiecare jurisdicție trebuie să elaboreze legislația într-un mod care să încorporeze principiile cooperatiste în contextul local, într-un mod care să reflecte în mod adecvat identitatea distinctă a cooperativelor.

ORGANIZAȚIA INTERNAȚIONALĂ A MUNCII

În Recomandarea sa privind Promovarea Cooperativelor din 2002 (Recomandarea 193 a OIM), Organizația Internațională a Muncii recomandă (între alte lucruri):

- Ca guvernele să furnizeze o politică și un cadru legal coerent cu natura și funcția cooperativelor și fondat pe valorile și principiile cooperatiste.
- Adoptarea de măsuri vizând promovarea potențialului cooperativelor în toate țările, oricare ar fi nivelul lor de dezvoltare, pentru o serie de obiective dintre care crearea de activități generatoare de venituri și locuri de muncă, dezvoltarea capacităților resurselor umane și cunoașterea cooperației, dezvoltarea potențialului întreprinderilor, creșterea economiei și investiției și ameliorarea bunăstării sociale și economice.
- Promovarea de cooperative ca unul dintre pilonii dezvoltării economice și sociale, naționale și internaționale.
- Guvernele să faciliteze accesul cooperativelor la servicii de ajutorare, la investiții financiare și la credit.

Unul din succesele mari ale Anului Internațional 2012 este acela că factorii politici și organismele de reglementare și-au dat, în sfârșit, seama de diferența pe care o fac cooperativele și de beneficiile pe care le aduc. Acesta este deja un motiv bun pentru a ne bucura. Totuși, trebuie să ajutăm legislatorii și organismele de reglementare, dacă acest entuziasm pentru forma de întreprindere cooperativă trebuie să se traducă în forme de cadre legale favorabile care vor permite dezvoltarea cooperativelor, lucru de care toată lumea va beneficia.

Trebuie subliniat fără dificultate că urmărirea acestui obiectiv nu înseamnă pledarea pentru un tratament special, subvenții sau favoruri. Cooperativele nu mai sunt dependente de ajutoarele guvernamentale ca orice altă formă de întreprindere. Dar nu există nici o întreprindere într-un vid reglementar și dezvoltarea de întreprinderi depinde întotdeauna de o infrastructură de reguli și de politici. O parte îndelungată din istoria lor, cooperativele au prosperat în ciuda cadrelor legale care au fost mai degrabă concepute pentru societățile cu răspundere limitată. Mișcarea cooperatistă nu se așteaptă și nici nu cere ca balanța să se încline acum în favoarea ei. Ea caută ca guvernele și legislatorii să înțeleagă bine avantajele economice și sociale pe care le poate aduce forma cooperatistă³² și un cadru legal potrivit care se adresează unei diversități de forme de proprietate mai mari, ceea ce nu este cazul în momentul de față.³³

Zomerrapport Nederlandse supermarkten

1. Jumbo	7.67
2. Albert Heijn	7.66
3. Supercoop	7.56
4. Deen	7.55
5. Lidl	7.49
6. Jan Linders	7.48
7. H.C.B.	7.46
8. Deen	7.40
9. Biedt	7.37
10. Netto	7.37
11. Aldi	7.36
12. Lidl	7.35
13. Aldi	7.35
14. Aldi	7.35
15. Aldi	7.32

În 2009, guvernul indian a amendat constituția sa cu Proiectul de lege Constituțional (111e), care face din dreptul de formare de societăți cooperative un drept fundamental. Camera a acordat și ea dreptul de constituire a unei agenții specializate în imaginea Comisiei Electorale putând să călăuzească alegerile societăților cooperative. <http://agricoop.nic.in/cooperation/hpcc2009new.pdf>

OBIECTIVUL

Nu se poate avea un cadru reglementar sau legal optim unic pentru cooperative. Legislația privind înregistrarea cooperativelor și privind maniera în care ele sunt tratate în raport cu alte entități aparține și este specifică jurisdicțiilor și trebuie analizată astfel. În consecință trebuie identificate îmbunătățiri specifice și pledate la nivel național, cu fondarea directă pe recomandările ONU. Totuși, mediile naționale favorabile în materie de înregistrare și reglementare pot fi felicitate și subliniate, și organizațiile naționale susținute de ACI se pot angaja pe lângă ceilalți pentru promovarea schimbării.

În plus de evaluarea calităților respective ale cadrelor jurisdicționale pentru înregistrare, rolul ACI trebuie să fie acela de a produce dovezi ale valorii publice/sociale și a perenității cooperativelor (vezi Dezvoltarea durabilă mai sus), care întărește argumentul de reformă guvernamentală în favoarea cooperativelor, în special într-o perioadă de criză bugetară în care multe state caută forme noi de securitate socială și prestări publice. Se poate susține într-o manieră convingătoare, că întreprinderile cooperativele, sunt mai eficiente decât întreprinderile convenționale, odată ce cuvântul « socială » este luat în calcul și contribuie în mod semnificativ la binele public.

Dezvoltarea acestui argument furnizează o bază pentru a examina modul de aplicare a legilor naționale actuale cooperativelor în numeroase domenii și dacă contribuția adusă la binele public justifică un tratament diferit pentru cooperative. De exemplu, aceasta ar putea justifica o diferență de tratament în materie de fiscalitate³⁴ sau în legile despre concurență și lupta împotriva monopolurilor. Aceasta ar putea, de asemenea, să afecteze legile de reglementare care se aplică, de exemplu, la creșterea capitalurilor și legile care acoperă contractele cu guvernele.

Importanța acestui punct nu trebuie neglijată, deoarece actualmente cooperativele pot fi dezavantajate în raport cu alte entități comerciale.

Pentru a da un exemplu simplu, legile referitoare la concurență și contra monopolurilor au fost introduse în mod progresiv în numeroase țări în principal pentru a împiedica întreprinderile private care operează pentru beneficii private să exploateze o poziție dominantă sau de monopol controlând accesul la bunuri și servicii. Dar știind că este drept ca aceste legi să fie aplicate în aceeași manieră și cooperativelor, care au

fost create de comunități pentru a le asigura propriul acces la bunuri și servicii, este o problemă de imaginat în mod diferit. Un alt exemplu este legislația din achizițiile publice aplicabilă externalizării serviciilor publice: normele menite să promoveze concurență deschisă și transparentă pentru furnizarea de astfel de servicii ar trebui să țină seama de toți factorii relevanți.

CUM ATINGEM ACEST OBIECTIV?

AȚIUNI POSIBILE SAU INDICATIVE

- **Asistența poate fi furnizată la birourile de înregistrare și autoritățile de reglementare** prin:

- Crearea unei Rețele Internaționale pentru birourile de înregistrare și organisme de reglementare;³⁵

Dezvoltarea Directivelor privind maniera de aplicare a Principiilor

- **Putem ajuta parlamentarii naționali, legislatorii și responsabili politici** cu un studiu comparativ de aplicare a legilor cooperativelor în diferite jurisdicții.

- De exemplu, în 2009 ACI America a publicat un document care enunța o lege cadru pentru țările din America Latină, actualizând o versiune precedentă care data din 1988.³⁶ Legea-cadru nu vizează să fie un model de copiat de către legislatorii din alte țări. Scopul său este de a furniza sfaturi privind aspectele cheie ale legislației despre cooperative provenind din jurisprudență, studii universitare și dreptul comparat.

- O altă ilustrare este o inițiativă recentă vizând punerea în aplicare a unui Grup de Studiu despre Dreptul European Cooperatist (SGECOL- Study Group on European Cooperative Law), care se va aplica asupra Principiilor Dreptului Cooperatist European (PECOL- Principles of European Cooperative Law) ca prim proiect de cercetare.³⁷ Obiectivul general al SGECOL este de a conduce cercetări comparative despre legislația cooperatistă în Europa, favorizând astfel luarea la cunoștință și înțelegerea dreptului cooperatist în cadrul comunităților juridice, universitare și guvernamentale la nivel național, european și internațional. SGECOL dorește să atingă acest obiectiv grație diverselor inițiative de cercetare despre legislația cooperatistă, începând prin redactarea principiilor PECOL.

- Integrarea programului cooperatist în **instituțiile mondiale de dezvoltare**, cum ar fi Banca Mondială și pe lângă organizațiile interguvernamentale de guvernare, cum ar fi G8 și G20.

- Dezvoltarea capacității de a răspunde la oportunitățile create pentru cooperative prin evenimente și **schimbări politice mondiale** și regionale.

- **Ar putea fi publicate dovezi** despre avantajele sociale și publice ale cooperativelor. Această dovadă și un ansamblu de publicații trebuie puse în practică pentru susținerea argumentelor în favoarea unui tratament legislativ potrivit cooperativelor, în jurisdicții diferite și în diferite stadii de dezvoltare economică.

- Așa cum se menționează mai sus în capitolul Identitate este necesar **a fi stabilit un « nucleu dur »** desemnând ceea ce este o cooperativă. Acesta constituie baza esențială pentru garantarea unui tratament diferit al cooperativelor în sistemele juridice naționale, deoarece trebuie să existe o legătură solidă între dovada unui avantaj social și public și criteriile minime pentru a fi considerat ca o cooperativă. Va fi indispensabil atunci când, de exemplu, va fi aplicat un tratament fiscal sau reglementar diferit cooperativelor, din cauza căruia vor exista revendicări de admisibilitate false. Este vorba despre un domeniu cu adevărat dificil de tratat, așa cum subliniază un articol publicat recent de Antonio Fici.³⁸

“ar trebui scrisă o carte pentru a sprijini argumentele privind tratamentul adecvat al cooperativelor”

- Trebuie pus la punct un instrument sau un mijloc de acțiune pentru a **evalua cadrele legale naționale** și în ce măsură sunt permisibile și susțin acestea cooperativele. Un clasament al țărilor poate fi constituit pentru punerea în evidență a celor mai puternice și a celor mai slabe, ceea ce ar fi o modalitate bună de a sublinia performanțele rele și de a furniza o bază pentru negocierea cu ei.

- Stabilirea unei **bănci de date cu informații cooperatiste** pentru a măsura și demonstra impactul și pentru a facilita transferul de cunoștințe.

5. CAPITAL

“STABILIREA UNUI CAPITAL COOPERATIST FIABIL CU GARANTAREA CONTROLULUI EXERCITAT DE MEMBRI”

Întreprinderile nu pot funcționa fără capital și cooperativele nu scapă de această regulă. Chiar dacă au capacitatea de a împrumuta (capital de împrumut), ele au nevoie să-și finanțeze activitățile pe termen lung pentru care ele au, în general, nevoie de a anumită formă de capital cu un risc pe termen lung sau absorbția pierderilor. Capitalul cooperativelor provine în general de la membri prin intermediul capitalului social sau al beneficiilor nerepartizate (rezerve)³⁹. Prin definiție, beneficiile nerepartizate cer timp pentru a fi acumulate și, evident, nu sunt disponibile în demararea activității. Din punct de vedere istoric, cooperativele erau finanțate prin depozite în bani gheață ale membrilor, într-o epocă în care marile bănci nu existau. Membrii își păstrau economiile la cooperativă putând să le retragă în funcție de nevoile lor.

Capitalul social disponibil, cu excepții limitate, nu mai furnizează capitalul necesar. Accesul larg răspândit la instituții și la servicii financiare explică că oamenii nu mai au nevoie de cooperativa lor ca valoare de refugiu pentru banii lor. Capitalul pe care îl poți retrage așa cum se cuvine în contextul actual, nu furnizează în general o bază suficient de stabilă pentru a finanța o afacere. În numeroase țări, cooperativele de confruntă deci cu o problemă în termeni de acces la capital.⁴⁰

Întreprinderile deținute de investitori dezvoltă capitaluri pe lângă cei care caută un retur financiar. Acest lucru poate fi în termeni de dividende, sau de creștere a valorii capitalului întreprinderii pe o perioadă de timp, sau o combinație între cele două. « Fondurile proprii » tradiționale oferă aceste avantaje, și sunt bazate pe principiul că deținerea unei acțiuni conferă investitorului o parte proporțională a valorii potențiale a capitalului societății și o cotă-parte a beneficiilor distribuite sub formă de dividende.

Capitalul cooperatist este diferit în raport cu aceste două principii.⁴¹ Mai întâi, un membru nu poate retrage, în general, din societate decât valoarea sumelor depuse sau subscrise pentru părți.

“Avem nevoie de un capital constructiv din punct de vedere social mai degrabă decât de unul distructiv care ne destabilizează. Avem nevoie de un capital restrâns, limitat și controlat care să fie orientat pe satisfacerea nevoilor umane mai degrabă decât pe cupiditatea umană. Capitalul cooperatist este constructiv, stabilizant și limitat. Lumea are nevoie de capitaluri cooperatiste și de mijloace de convingere a celui care face economia să devină investitor, pentru a deveni capital cooperatist.”

Webb și alții (2010) Capital cooperatist: Ce este acesta și de ce lumea are nevoie de el.

Nu există deci nici un drept asupra unei părți din valoarea potențială. În al doilea rând, chiar dacă cooperativele pot plăti dobânzi pe capital, conform celui de-al treilea principiu cooperatist membrii primesc « o remunerație limitată, dacă este cazul, din capitalul subscris ca o condiție a adeziunii lor ». În măsura în care profiturile sau excedentele sunt distribuite membrilor, repartizarea este proporțională cu schimburile membrilor cu societatea.

Dar ceea ce cooperativele au de oferit societății în ansamblul său (mai ales investitorilor aflați în căutarea profiturilor) este cu siguranță atractiv, comparat cu efectele largi ale întreprinderilor deținute de investitori, din toate motivele enunțate mai sus. Cum putem umple această gaură?

CARE ESTE OBIECTIVUL ?

Este ușor să faci acest subiect complex, tehnic, chiar un pic misterios – o căutare a Graalului. În principal, această constă în a face să corespundă nevoia noastră de cetățeni de a avea un loc sigur pentru a păstra banii de care nu avem nevoie în acest moment, dar de care vom avea nevoie în viitor, cu nevoile întreprinderilor care cer capitaluri pentru a se dezvolta și răspunde nevoilor noastre în constantă evoluție.

Istoria ultimilor 150 de ani a constat în transformarea oamenilor în investitori. « A investi » desemnează în general plasarea banilor într-un loc în care se caută obținerea celui mai mare randament din partea lor. Este cuvântul utilizat în mod curent pentru a desemna acțiunea de a pune bani în acțiunile unei societăți. Cea mai mare parte a oamenilor din țările dezvoltate au rol de investitori, că este intenționat sau nu, prin economiile lor și pensie și alte produse financiare cum ar fi asigurările furnizate de modelul acționarial. A maximiza beneficiile economiștilor noștri este acum normă și a devenit un drog.

Acesta este modelul care actualmente a devenit falimentar și căruia o economie cooperatistă îi oferă alternativă. Trebuie să înțelegem că alternativă nu înseamnă numai crearea de întreprinderi care, ca și cooperativele, sunt mai susceptibile pe termen lung de a răspunde nevoilor oamenilor: aceasta înseamnă și că oamenii trebuie să se schimbe. Trebuie să încetăm cu toții a ne comporta ca investitori care caută să maximizeze câștigurile și să ne plasăm banii acolo unde sunt cele mai multe șanse de a construi lumea pe care o dorim.

Dacă nu ar fi existat dovezi evidente că oamenii sunt deja în curs să se schimbe, cele de mai sus ar fi putut trece drept o propoziție disperat idealistă.

Dar comportamentele vis-a-vis de bogăție, de bani și locul unde sunt ei plasați sunt în plină mutație.

De la Giving Pledge (Promisiune de donație) a lui Bill Gates și 30 alți miliardari americani care se angajează să dea cel puțin 50 % din averea lor pentru opere de caritate, la mobilizarea oamenilor obișnuiți pentru tsunami în 2004, cutremurul și tsunami-ul din Japonia în 2011 și alte catastrofe majore. De la indignarea din paginile financiare ale ziarelor la comportamentul și remunerarea bancherilor, la campania de Mutare a Banilor,⁴² mișcarea Occupy. Trăim într-o perioadă de mari schimbări, când atitudinile populare și motivația se vor schimba.

Instrumentele financiare trebuie să fie în armonie cu comportamentele și motivațiile actuale. Scopul este deci acela de a face o propoziție credibilă pentru un viitor cooperatist pe care oamenii îl pot recunoaște, înțelege și crede (vezi capitolul 3 de mai sus), apoi furnizarea sistemului bun prin care își pot utiliza banii pentru asigurarea acestui viitor. Asta înseamnă o propunere financiară care prevede un retur pe investiții, dar fără a distruge identitatea cooperatistă și care permite oamenilor să accedă la fondurile lor atunci când au nevoie. Asta înseamnă, de asemenea, și explorarea opțiunilor disponibile pentru accesul la capitaluri în afara adevăratei tradiționale, dar fără compromis asupra controlului exercitat de membri.

În acest context instrumentele financiare corespunzătoare, prin care oamenii pot finanța cooperativele, sunt esențiale. Este un teritoriu deja abundent explorat de către întreprinderi, dar nici timpul și nici energia similară nu au fost aplicate domeniului cooperatist.

Este nevoie de instrumente care să furnizeze facilități în obținerea banilor, care să fie investiți și ridicați dintr-o cooperativă și care:

- Oferă o bază stabilă pentru activitățile cooperatiste
- Oferă o « ieșire » adaptată persoanelor care oferă fonduri (comanditari), într-un context în care piața acțiunilor nu este cu adevărat corespunzătoare, și
- Nu dăunează, nici nu compromite natura cooperativei, inclusiv controlul exercitat de membri și angajamentul lor către identitatea cooperatistă.

CUM ATINGEM ACEST OBIECTIV ?

ACȚIUNI POSIBILE SAU INDICATIVE

- Promovarea și încurajarea de manieră generală a **finanțării** de cooperative de către membrii actuali.
- Vegherea la aceea că, cooperativele să aibă o **propunere clară** de făcut comanditarilor.
- Promovarea unor **schimburi de idei și experiență** între jurisdicții în legătură cu instrumentele de capital și financiare.
- Dezvoltarea unui **instrument financiar** generic modern care să fie catalogat drept capital-risc și să răspundă nevoilor întreprinderii cooperative și ale comanditarilor ei.
- Dezvoltarea unei serii de variante pentru acest model generic pentru a conveni asupra unor talii diferite de cooperative și din sectoare diferite.
- Identificarea de instituții care pot acționa ca **"strângători" sau intermediari** pentru întreprinderile (mari și mici) care au nevoie de capital.
- Utilizarea **Fondului Mondial de Dezvoltare de Cooperative** pentru a încuraja crearea de noi instrumente financiare.
- Întreprinderea de **cercetări despre evoluția mentalităților și motivațiilor** privind finanțarea și noile instrumente financiare.
- Revizuirea riscurilor și oportunităților create de utilizarea unor entități ale unor filiale corporative și alte **aranjamente ale structurilor de grup** și crearea de grupuri de cooperative sau clustere pentru a rezolva acumularea de capital.
- Construirea unui caz pentru capitalul cooperatist ca **model inspirațional**, comparativ cu datoriile și profitul în căutare de capital.
- Crearea unui **indice** cooperatist specific pentru a măsura creșterea și performanța.
- Pledarea în favoarea **normelor contabile** care țin cont de caracteristicile unice ale modelului cooperatist.
- Accelerarea **comerțului mondial între cooperative** grație dispozitivelor de curtaj și a structurilor de servicii partajate.

CONCLUZIE

PROVOCAREA 2020: PLANUL DE ACȚIUNE PENTRU UN DECENIU AL COOPERATIVELOR ESTE CU ADEVĂRAT AMBIȚIOS.

Când pionierii mișcării cooperatiste au pus noile lor idei în practică pentru prima dată, aceste idei au oferit o alternativă oamenilor pentru a răspunde nevoilor lor acolo unde întreprinderile tradiționale îi abandonaseră.

Astăzi toată lumea are nevoie de aceste idei. Comunitatea mondială este cea care a fost abandonată prin maniera tradițională de a face afaceri, în care profiturile și creșterea sunt mai importante decât dezvoltarea durabilă și interesul unora este mai important decât interesul tuturor.

Dar pentru ca acest Plan să fie credibil și eficient, trebuie reluat și aprobat de către instanțele naționale, societățile individuale, și de toate persoanele care cred în maniera cooperatistă de a face afaceri.

Cooperativele trebuie să parcurgă acest drum cooperând între ele.

De acum înainte avem cu toții un rol de jucat pentru rุดicarea Provocării 2020.

Ideile cooperatiste funcționează, dar astăzi cea mai mare parte a oamenilor ignoră acest lucru. De aceea acest Plan de Acțiune este unul ambițios pentru a clarifica mesajul cooperatist și a-l difuza unei comunități mondiale care, actualmente, nu-și imaginează ce poate face.

Dar este și un plan ambițios pentru dotarea indivizilor cu mijloace de a face tot ce va părea posibil imaginației lor și un plan pentru a permite tuturor – bărbați și femei, celor vârstnici dar și tinerilor – să depășească obstacole care i-ar putea împiedica să realizeze ceea ce ei știu că este posibil.

Anul Internațional al Cooperativelor a fost un catalizator pentru cooperative și pentru cei care cred în ideea de cooperare și a devenit platforma de lansare a unui deceniu cooperatist. Timpul și situația cer un plan ambițios și de aceea ACI adoptă un astfel de plan provocator.

Acesta este un document pe care ACI nu-l poate realiza singură. Totuși ACI are rolul său de jucat și chiar are intenția să ridice provocările prezentate.

ALIANȚA COOPERATISTĂ INTERNĂȚIONALĂ

Alianța Cooperatistă Internațională (ACI) este o organizație non-guvernamentală, independentă, constituită în 1895 pentru a uni, reprezenta și servi cooperativele din lumea întreagă. Ea este purtătorul de cuvânt la nivel mondial și un forum pentru împărtășirea cunoștințelor, de expertiză și de acțiune concertată pentru și despre cooperative.

Membrii ACI sunt organizații internaționale și naționale de cooperative din toate sectoarele economiei, printre care sectorul agricol, sectorul bancar, sectorul de consum, al pescuitului, al sănătății, al locuințelor, al asigurării și al muncii asociate. Membrii ACI își au sediile în 100 de țări și reprezintă un miliard de persoane în lume. O sută de milioane de persoane lucrează pentru o cooperativă.

KELLOGG COLLEGE

CENTRUL PENTRU AFACERI MUTUALE ȘI DEȚINUTE DE LUCRĂTORI

Centrul este situat la Kellogg, una dintre cele mai mari și internaționalizate Universități de studii superioare din Oxford. Colegiul Kellogg încurajează munca de formare continuă a Universității, oferind oportunități de formare continuă și dezvoltare profesională studenților experimentați.

Factorii de decizie, personalul universitar și cetățenii, în general, arată un interes crescut pentru abordarea participativă a implicării intervenienților creată de întreprinderea cooperativă și mutualistă. Schimbările majore din economia engleză și mondială au consolidat importanța sectoarelor de activitate cooperatist și mutualist, cu normele lor ridicate în materie de etică a întreprinderilor, responsabilitate comunitară și strategii de dezvoltare durabilă. Acest mediu nou oferă o oportunitate de conducere fără precedent, cu condiția ca aceasta să fie bazată pe studii empirice, fondate pe cercetări și analize de clasă mondială și validate de un ciclu de studii riguroase reflectând nevoile de performanță ale sectoarelor.

Principalele activități ale Centrului pentru Afaceri Mutuale și Întreprinderi Deținute de Lucrători din Oxford sunt deci cercetarea și dezvoltarea profesională prin intermediul cursurilor personalizate de scurtă durată și programelor educative axate pe cunoștințe aplicate și difuziune, Centrul organizează conferințe cu

intervenienți externi și seminarii și favorizează crearea de rețele și parteneriate în cadrul și în afara Oxfordului. Obiectivele Centrului sunt:

- Furnizarea de cercetări despre performanța sectoarelor cooperatist și mutualist;
- Oferirea unui curs corespunzător în strânsă legătură cu nevoile întreprinderilor și dezvoltarea conducătorilor lor actuali și viitori;
- Încurajarea dezbaterii și realizarea unui progres în noua reflexie despre cooperatie și mutualitate;
- Colaborarea cu experții existenți ai sectoarelor cooperatist și mutualist pentru crearea unei rețele mondiale universitare de profesioniști și de factori de decizie.

Referințe

1. Rezoluția A/RES/64/136
2. Printre acestea figurează cea de la Conferința Euricse de la Veneția (<http://euricse.eu/en/news/venice-2012-final-declaration>); declarația Dunsany pentru cooperativele rurale (http://www.fao.org/fileadmin/user_upload/corp_partnership/docs/Dunsany_Declaration_for_rural_Co-operative_Development_final.pdf); rezoluția Asociației Cooperativelor Bancare (<http://2012.coop/en/media/library/member-publication/resolution-international-co-operative-banking-association-2012>); Declarația Summit-ului Internațional al Cooperativelor de la Quebec (<http://www.2012intlsummit.coop/site/communication/declaration/en>); declarația de la Conferința Internațională Imagine 2012 privind economiile cooperatiste (<http://www.imagine2012.coop/wp-content/themes/twentyten/document/Declaration-Imagine2012%20ICA.pdf>); și Declarația Forumului internațional al cooperativelor de sănătate (<http://ihco.coop/2012/10/13/quebec-ihcf-2012-declaration/>)
3. Conf. ESPAS (2011) Global trends 2030: Cetățeni într-o lume interconectată și policentrică (http://www.iss.europa.eu/uploads/media/espas_report_01.pdf)
4. Conf. Explicației de la capitolul 3 de mai jos, în care termenul "a participa" este o prescurtare a acestui demers cooperatist unic prin care persoanele dețin cooperativa și participă la guvernarea sa în mod democratic.
5. Vezi Declarația de Identitate Cooperatistă la pag 7
6. Cook, J., S. Deakin, J. Michie și D. Nash (2003), Trust Rewards: realising the mutual advantage, Mutuo, Londra; J. Michie și C. Oughton (2002), Employee Participation and Ownership Rights', Journal of Corporate law studies, vol. 2, no. 1, pp. 143-159; J. Michie and C. Oughton (2003), hrM, Employee Share Ownership and Corporate Performance', Research & Practice in HRM, vol. 11, Issue 1, pp. 15-36; J. Michie și M. Sheehan (1999), No Innovation without Representation? An analysis of participation, representation, R&D and innovation, Economic Analysis, vol. 2, no. 2, pp. 85-97; și J. Michie and M. Sheehan (2005), Business Strategy, Human Resources, Labour Market Flexibility, and Competitive Advantage, International Journal of Human Resource Management, vol. 16, no. 3, pp. 448-468; International Joint Project on Cooperative Democracy (1995) Making Membership Meaningful: participatory Democracy in Cooperatives. Centre for the Study of Co-operatives, University of Saskatchewan; Kurimoto, a. (2010) Changing patterns of Member participation. In hasumi et al (eds.) Consumer Co-ops in Japan: Challenges and prospects in transitional stage. Consumer Co-operative Institute of Japan, Tokyo.
7. J. Birchall & R. Simmons (2009) Co-operatives and poverty reduction: evidence from Sri Lanka and Tanzania
8. Pateman, C. (1970) Participation and Democratic Theory, Cambridge: Cambridge University Press
9. Co-operatives UK: the UK's Co-operative Economy 2011 (http://www.uk.coop/sites/default/files/docs/the_co-operative_economy_2011.pdf)
10. ESPAS (2011) Global Trends 2030: Citizens in an Interconnected and Polycentric World (http://www.iss.europa.eu/uploads/media/espas_report_01.pdf)
11. Paul Mason (2012) Why it's kicking off everywhere: the new global revolutions
12. Cornel West, philosopher, academic and activist (http://www.democracynow.org/blog/2011/9/29/cornel_west_on_occupy_wall_street_its_the_makings_of_a_us_autumn_responding_to_the_arab_spring)
13. Vezi R. Murray (2010) Co-operation in the Age of Google, P. Skinner (2012) open Co-operation: Towards a Blueprint for a Co-operative Decade. R. Murray (2010) Co-operation in the Age of Google (<http://www.uk.coop/ageofgoogle>)
14. Pestoff, V.A. (1998) Beyond the Market and State: Social Enterprises and Civil Democracy in a Welfare Society; Aldershot, UK & Brookfield, NJ: Ashgate
15. R. Wilkinson & K. P. Pickett (2010) The Spirit Level; London & NY: Penguin
16. M. Porter & M. Kramer (2011) Creating Shared Value. Harvard Business Review, Jan-feb 2011
17. The opening words of the definition in Wikipedia at <http://en.wikipedia.org/wiki/sustainability>
18. J. Michie (2011), Promoting Corporate Diversity in the Financial Services Sector, Policy Studies, vol. 32, Issue 4, pp. 309-23
19. Vezi W. Iazonick & M. O'Sullivan (2000) Maximizing Shareholder Value: a new ideology for corporate governance. Economy & Society, vol. 29, no. 1, pp. 13-35
20. vezi H. Hesse & M. Chihak (2007) Co-operative Banks and Financial Stability, IMF; G. Ferri (2012) Credit Co-operatives: Challenges and opportunities in the new global scenario. EURICSE Working paper no. 032/12. see H. Hesse & M. Chihak (2007) Co-operative Banks and financial stability, IMF <http://www.imf.org/external/pubs/ft/wp/2007/wp0702.pdf>; G. Ferri (2012) Credit Co-operatives: Challenges and Opportunities in the new global scenario. EURICSE Working paper no. 032/12 <http://euricse.eu/en/node/2044>
21. vezi Ownership Commission (2012) Stewardship, Diversity & Plurality. (http://ownershipcomm.org/files/ownership_commission_2012.pdf)
22. vezi R. Putnam (2000) Bowling alone; Londra & NY: Simon & Schuster

23. Pentru cazurile italiene, vezi www.euricse.eu, pentru cazurile japoneze, vezi Pestoff V.A. (2008) A Democratic architecture for the Welfare state, Chapter 7, routledge; kurimoto, a. (2003) 'Co-operation in health and social Care: Its role in Building Communities', Mark lyons and samiul hasan (eds.) social Capital in asian sustainable Development Management, nova science publishers Inc, New York.
24. Rezoluția ONU 56/114 adoptată în decembrie 2001 (http://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=a/res/56/114)
25. OIM Ramura cooperatistă (2012) Energie sustenabilă cooperatistă (proiect), Geneva
26. For reviews of some of these see G. Mulgan (2010) 'Measuring social value'. stanford social Innovation review; New philanthropy Capital (2012) principles into practice: how charities and social enterprises communicate impact.
27. Vezi I. Saisset și alții (2011) O propunere de măsurare a performanței cooperatiste, Working paper Moisa 2011-3
28. J. Quarter et al. (2007) What Counts: social accounting for nonprofits and Co-operatives, Londra: Sigel; Bouchard, M. J (2009) (ed.) the Worth of the social economy: an International perspective. Brussels: Peter Lang.
29. Să promovăm cooperativele pentru o lume mai bună (martie 2012)
30. Rezoluția adoptată de Adunarea Generală de pe 19 decembrie 2001, Cooperativele în dezvoltarea socială , a/res/56/114 Urmare raportului secretarului-general despre Cooperative și dezvoltarea socială distribuit în mai 2001
31. Revista OIM Guidelines for the Co-operative legislation de Hagen Henry ediție revizuită 2005 (http://www.ilo.org/empent/publications/WCMS_094045/lang--en/index.htm)
32. Aceasta este baza rezoluției ONU 56/114 care cere guvernelor și altor organisme relevante să utilizeze pe deplin și să dezvolte potențialul și contribuția cooperativelor la atingerea obiectivelor de dezvoltare socială, în special eradicarea sărăciei, generarea de locuri de muncă sustenabile și productive și consolidarea integrării sociale.
33. Acesta este argumentul prezentat recent în ce privește situația Marii Britanii, de către Comisia de acționariat. Vezi Comisia de acționariat (2012) pluralitate administrare și implicare.
34. Exemplul cazului de succes al Guvernului Norvegiei în fața Comisiei Europene, că ajutorul pentru cooperatie era compatibil cu legislația europeană pentru ajutorul de stat oferă un precedent pentru modul în care beneficiile cooperativelor pot fi explicate reglementatorilor.
35. similar to the Competition network for anti-trust regulators
36. ACI America (2009) Cadru juridic pentru cooperativele din America Latină (http://www.aciamerica.coop/IMG/pdf/libro_Marco_leyes.pdf)
37. EURICSE Working paper n. 024/12 Grupul de studiu despre legislația cooperatistă: proiect de principii (<http://www.euricse.eu/en/node/1963>)
38. EURICSE Working paper n.023/12 Identitatea cooperatistă și legea, Antonio Fici (<http://www.euricse.eu/en/node/1962>)
39. Finanțările sunt furnizate inclusiv de instituțiile de finanțare cooperatiste, inclusiv bănci
40. see for example nCBa (2011) national Co-operative Investment Capital fund Information Memorandum for pre-fund Working Capital
41. Webb and others (2010) Co-operative Capital: What it is and Why our World needs it (http://euricse.eu/sites/euricse.eu/files/db_uploads/documents/1281102442_n626.pdf)
42. Whilst 10m bank accounts have left the largest us banks since 2010, following the Move your Money campaign, us Credit Unions have enjoyed a surge in business as a result, so that 30% of the now population belong to co-operatively owned credit unions (increased from 89m in 2008 to 94m currently). [csmonitor.com: 'Co-operative businesses provide a new-old model for job growth' 02/04/2012] (<http://www.csmonitor.com/World/Making-a-difference/Change-agent/2012/0402/Cooperative-businesses-provide-a-new-old-model-for-job-growth>)

PHOTOS

front cover and pages 1, 21: Coop Italia

pages 3, 14: Co-operative Group, uk

pages 5-6, 19: Coop sweden

page 12: IffCo (Indian farmers fertiliser Co-operative): phulpur, uttar pradesh, India

page 16: Midlands Co-operative, uk

page 20: eroski, spain

pages 23, 27, 33-34: Coop nederland

page 31: Desjardins, Canada

pages 9, 35: Mondragon, spain (@lydie nesvadba for CeCop - CiCopa europe)

Declarația privind identitatea cooperatistă

Definiție

O cooperativă este o asociație autonomă de persoane reunite în mod voluntar pentru satisfacerea aspirațiilor și nevoilor lor economice, sociale și culturale comune prin intermediul unei întreprinderi deținute în mod colectiv și controlate în mod democratic.

Valori

Valorile fundamentale ale cooperativelor sunt autonomia, responsabilitatea, democrația, egalitatea, echitatea și solidaritatea. În tradiția fondatorilor lor, membrii cooperativelor cred în valori etice de onestitate, toleranță, responsabilitate socială și altruism.

Principii

Principiile cooperatiste sunt linii directoare care permit cooperativelor să-și pună în practică valorile lor.

1. Adeziunea voluntară și deschisă

Cooperativele sunt organizații fondate pe voluntariat, deschise tuturor persoanelor apte să utilizeze serviciile lor și doritoare să accepte responsabilitățile inerente ale calității lor de membri, fără discriminare legată de sex, origine socială, rasă sau apartenență politică sau religioasă.

2. Control democratic exercitat de către membri

Cooperativele sunt organizații democratice conduse de membrii lor care participă activ la elaborarea de politici și la luarea deciziei. Bărbații sau femeile aleși ca reprezentanți sunt responsabili în fața membrilor organizației. În cooperativele de gradul I, membrii au drept de vot egal (un om, un vot). Cooperativele de alt grad sunt și ele organizate de manieră democratică.

3. Participarea economică a membrilor

Membrii contribuie echitabil și controlează democratic capitalul cooperativei lor. În principiu, cel puțin o parte din acest capital este proprietatea comună a cooperativei. Membrii nu beneficiază decât de o remunerație limitată a capitalului subscris ca condiție a adeziunii lor. Membrii repartizează excedentele tuturor sau unei părți din obiectivele următoare: dezvoltarea cooperativei lor, eventual prin constituirea de rezerve din care o parte cel puțin va trebui să fie indivizibilă; risturne pentru membri în funcție de volumul lor de tranzacții și sprijin al altor activități aprobate de membri.

4. Autonomie și independență

Cooperativele sunt organizații autonome de înțajutorare conduse de membrii lor. Concluzia acordurilor cu alte organizații, inclusiv guverne sau căutarea capitalurilor pornind de la surse externe, trebuie să se efectueze în așa fel încât să preserve controlul democratic al organizației de către membrii săi și menținerea autonomiei sale cooperatiste.

5. Educație, formare și informare

Cooperativele furnizează membrilor lor, reprezentanți aleși, conducători și angajați pregătirea necesară pentru a putea contribui eficient la dezvoltarea cooperativelor lor. Ele informează publicul larg și mai ales tinerii și liderii de opinie, despre natura și avantajele cooperației.

6. Cooperarea între cooperative

Cooperativele oferă cele mai bune servicii membrilor lor și întăresc mișcarea cooperatistă lucrând împreună în cadrul structurilor locale, naționale, regionale și internaționale.

7. Angajamentul pentru comunitate

Cooperativele lucrează pentru dezvoltarea durabilă a comunităților lor în conformitate cu politicile aprobate de membrii lor.